

Bůh chrání ty, kteří ochraňují satju a dharmu

→ *Promluva Satja Sái Báby z 6. září 2004 (večer)* ←

*Ani navštěvování poutních míst, pokání či cvičení jógy,
ani studium svatých textů nebo charitativní činy
vám nepomohou překročit oceán samsáry.
Avšak služba vás učiní vznešenými.*

(verš v sanskrtu)

Vtělení lásky!

Četli jste ve svatých textech, že Rávana byl mistrem čtyř véd a šesti šáster (duchovních textů). Udála se v něm studiem těchto svatých textů nějaká změna? Ne. Namísto rozvíjení *daivatvy* (božských vlastností) pěstoval *dánavatvu* (démonické vlastnosti). Deset Rávanových hlav symbolizuje čtyři védy a šest šáster. Protože Rávana neuvedl do praxe poznání, které získal, stál mu Ráma v rozhodující bitvě hlavy. Pouhé učení se svatým textům a zpívání véd nepřivodí žádnou změnu. Proto, aby Ráma přesvědčil Rávana o tomto poselství, uťal mu svými šípy deset hlav. Právě na samém konci života, těsně předtím, než jeho duše opustila tělo, uznal Rávana své viny a litoval jich, čímž se stal svatým.

Vše, co Bůh káže, je pro prospěch a blaho lidstva. Proto stačí, když člověk uvede do praxe alespoň jediné z učení véd. Mělo by být přirozeným rysem každého uvádět do praxe božské učení. V Prašánti Nilajam jste shledali, že se dokonce i děti ze základní školy přidávají ke starším studentům při zpěvu véd. Znají všechny védy, ale nemají potřebné znalosti, aby je uvedli do praxe. Pouhá recitace véd má pramalý užitek.

Pouze Bůh existuje všude po všechny časy. Svět je pouhá iluze. Svaté učení, že Bůh existuje všude, by mělo být rozšířeno všem. Naleznete mnoho *sádhaků* (duchovních aspirantů), kteří zpívají a učí védy. Vezměte si tento příklad:

kazetové pásky nebo disky pouze hrají, ale neprožívají melodii. Pokud by člověk nepraktikoval, co káže, bylo by to marné. Měl by tedy poznat, pochopit a praktikovat svaté učení.

Pán Kršna uvedl do praxe to, co šířil a také trval na tom, že by každý měl následovat tento příklad. V Mahábhárátě naleznete mnoho stařešinů, kteří byli sami velkými učenci, ale nepodařilo se jim uvést do praxe poznání, které získali. Dnes je stejná situace. Bůh vůbec nikoho neupřednostňuje ani nikoho nechová v nelásce. Pro něj jsou si všichni rovni. Ale sleduje nakolik člověk uvádí do praxe to, co se naučil.

Mnoho lidí studuje svaté texty, chodí na poutě, koná pokání, opakuje boží jméno, ale jaký to má smysl? Mnozí mě žádají o růženec (*džapamálu*). Je to pro ozdobu vašeho krku, pro publicitu nebo pro duchovní praxi? Jedna ruka stačí tomu, kdo chce praktikovat tuto *sádhanu* (duchovní cvičení). (V tomto okamžiku Svámí ukázal na své ruce, jak by měl člověk dělat *námasmaranu*.) Pět prstů ruky obsahuje devět písmen (*akšar*), která jsou dále dělena na dvanáct *brahmů* a ty tvoří sto osm korálek růvence. Zpívání Rámova jména devětkrát po dvanácti dá dohromady sto osm. Tato *sádhana* nevyžaduje růženec ani určité místo. Může být konána při chůzi nebo dokonce vleže, než jdete spát. Když jsou zde takové snadné a svaté cesty, proč by si měl člověk vybírat před spaním náročné *sádhan*y?

Draupadí byla známá svou cudností. Chránila svého manžela mnohými způsoby. Po strašlivém masakru mladých potomků Pánduovců Ardžuna dopadl Ašvatthámu, pachatele této ukrutnosti, a dovlékl ho před Draupadí. Místo, aby proklínala zločince a vynesla nad ním trest, padla k nohám Ašvatthámy, syna nejtěnějšího *gurua* svých manželů a řekla:

*U nohou Tvého otce Drónáčárji se mí manželé naučili vše, co znají.
Bylo správné, abys jako jeho syn zabil mé děti?
Jak jsi mohl mít to srdce zabít je, nezraněné, mladé, tiše spící,
nemající vůči tobě jakoukoli zášť ani úmysl ti ublížit?*

(báseň v telugu)

Když Draupadí takto prosila, Bhíma to nemohl vystát. Vybuchl hněvem, řval:

*Draupadí je hloupá žena, prosí za svobodu tohoto ničemy.
Necítí zlost k vrahovi svých synů.*

(báseň v telugu)

Když se Ardžuna chystal zabít Ašvatthámu, Draupadí padla k jeho nohám a takto mu domlouvala: „Ardžuno! Oživnou mí synové zabitím Ašvatthámy? Jeho matka by také zažila stejný druh žalu, který jsem prožívala já nad ztrátou svých synů. Když studuješ védy a šástry, jak je možné, že si nejsi schopen zachovat klid?“

*Tělo se skládá z pěti proků a musí dříve či později zemřít,
ale vnitřní obyvatel nemá ani zrození ani smrt,
není ničím poután a je věčným svědkem.
Vpravdě řečeno je vnitřní princip,
jenž je ve formě átmana, vskutku Bůh sám.*

(báseň v telugu)

Takto Draupadí žádala Ardžunu, aby odpustil Ašvatthámovi jeho odporný čin. Ardžuna odvětil: „Bráníš mi dodržet přísahu.“ Na to Draupadí řekla: „Oholit mu hlavu a sejmout z ní korunu je stejné, jako ho zabít.“ Ardžuna vzal na zřetel Draupadinu radu a jako symbolický trest oholil Ašvatthámovi hlavu, vzal mu korunovační klenot a poslal ho pryč.

Co je hřích (*pápa*)? Zraňovat, týrat a zabíjet druhé je hřích. Co je zásluha (*punja*)? Pomáhat druhým je zásluha. Proto by člověk neměl oplácet zlý čin zlým činem. Místo toho by měl být velkorysý v odpouštění viníkům. V Mahábháratě je mnohé takové svaté učení.

Je mnoho takových vznešených žen jako Draupadí. Ona je vzorem pro všechny ženy. Proč zapomínáme na učení takových velkých žen? Dnes jsou ženy pokládány za pouhé loutky. Ale ony jsou plné odvahy, statečnosti, obětování, odhodlání a spravedlnosti. Zajímalí jste se někdy o to, abyste poznali sílu skrytou v ženách? Muži nemají takovou odvahu a statečnost jako ženy. Díky takovým velkým ženám je naše kultura Bháratu (Indie) chována ve vysoké úctě. Jinak by již dávno upadla. Poznali jste někdy skutečnost, že jsou ženy obdařeny takovými silami jako odvaha, statečnost, odhodlání a spravedlnost? Tyto vlastnosti nelze snadno nalézt v mužích. Proč? Většina z nich je postižena chorobou zlosti, která je ničící.

*Ten, kdo má zlost, neuspěje v žádném svém úsilí.
Bude se dopouštět hříchů a všem bude na posměch.*

(báseň v telugu)

Je možné, že také ženy mohou tu a tam podlehnout hněvu a oddávat se hříšným skutkům. Takovým lidem by mělo být odpuštěno a měli by být povzbuzováni k nápravě, neměli by být odsuzováni a zavržováni. Trpělivost a vytrvalost žen je obrovská. Ve skutečnosti to byla vyrovnanost v dobách obtíží, pro Draupadí příznačná, jež chránila Pánduovce. Je několik takových žen dokonce i v současnosti. Špatné vlastnosti hněvu, vášně, žárlivosti, závisti a pýchy jsou nápadnější u mužů. Ženy jsou schopny tyto špatné vlastnosti ovládnout, aby je nepostihly.

Není za těchto okolností naší povinností povzbuzovat a ctít takové ženy, jež chrání a podporují mír a harmonii? Ženy jsou naopak znevažovány a přehlíženy. Ne, ne, to by se nemělo dít. Ženy se vznešenými vlastnostmi si zaslouží být povzbuzovány a podporovány. Před několika dny jste v této hale byli svědky slavnosti, kde byla vyzdvižována sláva ženství. Byla zde uvedena jednoaktovka od Chethany, v níž byla představena velikost matky Sítý, jako ideální ženy. Sítá a Draupadí byly velké *pativraty* (ženy cudnosti). Takové snahy vyzdvihnout velikost žen je třeba podporovat.

Satja a *dharma* (pravda a spravedlnost) jsou nejvýznamnějšími charakteristikami Indické kultury. Pokud jsou tyto ochraňovány, může být země zachráněna od úpadku. Chcete-li chránit svou zemi, nemusíte vstupovat do armády a bojovat. Když jsou pravda a spravedlnost, které jsou vám vrozeny, ochraňovány, budou samy chránit vaši zemi. Není nic velkého zabít ve válce nepřátele. V první řadě ochraňujte pravdu a spravedlnost v sobě. Země bude chráněna automaticky.

Indická kultura vyzývá *satjam vada* (mluv pravdu) a *dharmam čara* (praktikuj spravedlnost). Pokud tak činíte s vytrvalostí, stanete se velkými hrdiny. Když ochraňujete *satju* a *dharmu*, Bůh bude zase chránit vás. Místo toho, abyste se snažili uctívat Boha a získat Jeho milost, budete-li chránit pravdu a spravedlnost, Bůh bude chránit nejen vaši zemi, ale celý svět. Pravda je váš samotný životní dech. Spravedlnost je vaší zbrojí. Proto chraňte pravdu a pečujte o spravedlnost. To stačí. Pravda a *dharma* jsou neoddělitelné. Jedna nemůže existovat bez druhé. Jsou samým životním dechem vesmíru. Draupadí obě vytrvale zachovávala a šířila.

Satja dharmamu śānti prēmālatō nī nitja džívana játra sāgiñču.

Ó člověče! Pokračuj na své cestě životem za pomoci pravdy, dharmy, míru a lásky.

Musíte se držet těchto principů, ať se stane cokoliv. Bůh bude takové lidi vždy chránit. Dějiny jsou plné příkladů, v nichž lidé drží se pevně principů *satji* a

dharmy byli neustále Bohem chráněni. Jedním takovým je příklad Pánduovců a jejich cudné manželky Draupadí.

Můžete namítnout: „Kde je *satja* a *dharmu* v dnešním světě? Koho máme chránit?“ To je zcela špatný argument. Chráníte-li *satju* a *dharmu*, hned před vámi vyvstanou a budou vás chránit. Jsou samotným vtělením božství. Dnes lidé bohužel místo *satjam vada* (mluv pravdu) a *dharmam čara* (praktikuj spravedlnost), následují překroucenou verzi *satjam vadha* (zabij pravdu) a *dharmam čera* (uvězni spravedlnost). To je naprostá zvrácenost. Měli byste vést své životy založené na *satje* a *dharmě* a považovat je za důležitější než svůj život.

Když Draupadí hájila Ašvatthámu, který zabil její syny, Bhíma byl rozrušený neovladatelným vztekem. Zařval svou pěst a šel Ašvatthámu zabít. V této neovladatelné zuřivosti se přel s Draupadí: „Jsi šílená? Proč se snažíš chránit tohoto muže, který nemilosrdně podřezal hrdlo tvých pěti synů? Svou pěstí roztříštíš hlavu tohoto vrahouna dětí na kusy. Nestav se mi do cesty.“ V tuto chvíli padla Draupadí k Bhímovým nohám a prosila ho, aby ušetřil Ašvatthámův život. Modlila se za to, aby znovu nabyl svou vyrovnanost. Lidé kolem, kteří byli svědky této scény, byli užaslí. Přemýšleli, zda je Draupadí skutečně šílená! Ve skutečnosti by byl celý svět lepší, kdyby byl každý stížen takovýmto šílenstvím.

Když Draupadí naléhala na své manžele, aby ušetřili Ašvatthámův život, prosil za odpuštění. Draupadí byla šťastná ze změny v Ašvatthámově smýšlení a radila mu: „Bratře! Nemusíš žebrot o mé odpuštění. Místo toho vzdávej úctu a služ své matce. Neutápěj ji v trápení. Nikdy jí nepůsob trýzeň, dobře se o ni starej.“ Dokonce ani ztráta pěti synů nepřiměla Draupadí ronit slzy žalu.

Některé ženy za mnou přicházejí s těžkým srdcem a říkají mi: „Svámí! Smrt mého manžela mi působí hluboký žal a trýzeň. Jak mohu tuto pohromu snést?“ Odvětil jsem: „Ó! Tvůj manžel zemřel? Velmi šťastný.“ Jsou z mého postoje nešťastné a ptají se mě: „Cože, Svámí? Jsi tak šťastný, když slyšíš zprávu o smrti mého manžela?“ Co jim mám říct? Já jsem vždy šťastný. Nevím, co je žal. Já vždy plním svou povinnost.

Bůh je jediný, kdo každého chrání. Proto se stále modlete k Bohu. Zapomínat na Boha a spoléhat se na milost lidských bytostí! Jaké šílenství! Musíte se ve všem ve svém životě spoléhat na Boha. To je skutečné pokání (*tapas*).

Od dávných dob byly ženy samotným životním dechem a základem Bháratu (Indie). Jsou skutečným vtělením pravdy a spravedlnosti. Kolik ohledu a úcty bychom měli prokazovat takovým vznešeným ženám? Dnes jsou naopak někteří lidé, kteří je vystavují nevýslovnému utrpení. Kvůli špatným zvykům a špatné

společnosti, ztrácejí lidé svůj smysl pro rozlišování a týrají ženy. Žádná žena, ať má jakoukoliv povahu, by neměla být vystavována duševnímu a tělesnému týrání. Musí být ctěny, uznávány a ochraňovány ve všech ohledech. Ženy byly v Bháratu vždy chovány ve velké úctě. V Bháratu je několik cudných a vznešených žen a Bháratané (Indové) přesto zažívají potíže. Jaký je důvod? Čí je to vina? Je to pouze proto, že Bháratané nevěnují náležitou úctu a místo ženám ve společnosti. Vina leží přímo na mužích.

*Tolerance je skutečnou krásou této svaté země Bhárat.
Ze všech rituálů je věrnost pravdě největším pokáním.*

(báseň v telugu)

Pravdivý charakter žen je jejich skutečným pokáním (*tapas*). Proto musí být takové vznešené ženy podporovány a ctěny. Dokážete-li tento jeden princip uvést do praxe, bude váš život posvěcen. Ti, kdo špatně zacházejí se svou ženou, nemohou být nikdy šťastní a úspěšní. Když muži nedokáží chránit své ženy, které jsou připraveny obětovat pro své manžely dokonce i svůj život, k čemu jsou? Ženy jsou skutečně vládnoucími božstvy svých domovů. Naší prvotní povinností je chránit je. Nikdy nedopusťte, aby vaše ženy plakaly. Domovy, v nichž ženy pláčí, budou v mžiku zničeny. Ženy jsou vzorem pro společnost. Nikdy jim nepůsobte zármutek.

Muži by měli vést život pravdy a spravedlnosti. Jedině tehdy mohou chránit zemi a zaslouží si být nazýváni skutečnými muži. Jak se jinak mohou stát hrdiny? Někteří lidé chodí do chrámů. Když navštěvují chrámy, musí učinit přísahu, že budou ctít a chránit ženy. Pouze potom budou chráněni. Jen když jsou ženy v bezpečí, celý svět bude šťastný. Proto přejete-li si ochraňovat *dharmu* ve světě, musíte nejprve chránit svoji *dharmu* k ženám.

Vtělení lásky!

Představte si situaci, v níž jste v roli žen a nějací muži vás týrají. Jak uboze a bezmocně byste se cítili! Ženy jsou připraveny obětovat dokonce své životy pro své manžely. Ale muži nemají takový duch obětování. Měli by takového ducha obětavosti jako ženy také rozvíjet. Pouze tehdy budete způsobilí nazývat se muži. Jinak budete muži pouze formou, ale bude vám chybět mužnost. Považujete ženy za *abala* (slabé). Ale pravdou je, že jsou *šakti svarúpy* (vtělením síly a moci). Pouze já znám neutěšenou situaci žen, jež ztratily své manžely. Je naší povinností takové ženy ochraňovat. Jestliže umíte řádně splnit tuto povinnost, budete po celý svůj život šťastni.

Vtělení lásky!

Musíte následovat pravdu i v nepatrných záležitostech. Ve slově *satja* jsou tři písmena „sa“, „tha“ a „ja“. Pokud převrátíte pořádek, stane se z toho „ja“, „tha“ a „sa“. To znamená, že když konáte *tapas* s odříkáním jako je *jama* (ovládání vnitřních smyslů) a *nijama* (ovládání vnějších smyslů), budete mít božskou vizi *satja svarúpy* (vtělení pravdy). Musíte takto poznat vnitřní význam každého slova a pečlivě je následovat.

Král Džanaka, velký král, odříkající se světa, šířil pravdu a spravedlnost mezi svými poddanými svým vlastním příkladem. Jeho dcera Sítá také vedla zbožný život založený na pravdě a spravedlnosti. Nestudujete životopisy takových ideálních žen. Místo toho čtete brak. Ne. Ne. To je pro vás nevhodné. Měli byste studovat starobylou historii Bháratu, která je tak svatá. Charakter a morálka žen Bháratu je velmi svatá. Budete hodni nazývat se muži pouze, když se ujmete ochrany takových velkých žen. Stanou se z vás muži pouhým sportováním, knírem nebo tím, že si necháte narůst vousy? Knír nebo bradka nejsou skutečným znakem mužnosti. Musíte chránit ženy a udržovat důstojnost rodiny. Jedině tak se můžete stát velkými hrdiny a charakterními muži.

Vtělení lásky!

Pokládejte ženy za vtělení pravdy. I když si u nich všimnete nějakých menších chyb, nepřikládejte jim význam. Respektujte ženy a ctěte je. Nepoužijte ani jediného slova, jež by je urazilo. Pokud si skutečně přejí, mohou zvládnout jakkoli těžký úkol. Měli byste být dokonce připraveni položit za jejich ochranu a podporu své životy. Alespoň od dnešního dne byste se měli vy všichni nabídnout k ochraně cti a důstojnosti žen na světě. Také ženy by měly učinit slib, že přispějí svým dílem v tomto velkém úkolu ochrany *strí dharmy*.

Co se mužů týče, není nic velkého nebo nového chránit ženy. Je to vaše povinnost. Její povinností je pečovat a udržovat celou rodinu jako celek. Když jsou ženy chráněny, budou zpětně ochraňovat celý svět. Nikdy neznevažujte ženy a nezacházejte s nimi jako s pouhými hračkami. Doufám, že se vy všichni muži alespoň v budoucnosti zavázete chránit důstojnost a čest žen a tím ochraňovat svou vlastní důstojnost a čest. Končím svoji promluvu požehnáním vám všem.

(Bhagaván zakončil svou promluvu bhadžanem „Ráma, Ráma, Ráma, Sítá“.)

U příležitosti svátku Kršnáštami, v Prašánti Nilajam dne 6. září 2004